

РЕШЕНИЕ

№ 48

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 23.02.2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на трети февруари през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 25 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ ПО ГОРИТЕ (РДГ) - КЮСТЕНДИЛ против решение № 71 от 25.11.2014 г. на Районен съд - Брезник, постановено по НАХД №104 по описа на съда за 2014г..

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № 30 от 02.09.2014г. на Директор на РДГ-КЮСТЕНДИЛ, издадено срещу Б.С.Д. ***, с което за нарушение по чл. 92 от Закона за лова и опазване на дивеча (ЗЛОД) във вр. с чл. 197, т. 12 от Закона за горите (ЗГ) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лв..

Касаторът твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Възражава срещу изводите на първата съдебна инстанция за наличие на предпоставки в процесния случай да не бъде наложено административно наказание на основание маловажност по чл. 28 от ЗАНН. На база на установеното по фактите и безспорната установеност по делото на нарушението, нарушителя и неговата вина се иска от касационния съд да се произнесе по същество, като потвърди процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, Б.С.Д., пред съда не се явява. В писмена молба пълномощника на ответника прави искане да се остави в сила атакуваното решение като правилно и законосъобразно.

Окръжна прокуратура–Перник прави заключение за липса на предпоставки за приложимост на чл. 28 от ЗАНН относно процесното нарушение. Предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде отменено, като по същество процесното наказателно постановление да се потвърди.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд-Перник, като съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване. Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд–Брезник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено.

Разгледана по същество касационната жалбата е основателна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд–Брезник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 06.03.2014г. в 15:30 часа на разклона на ***, обл. Перник, в посока гр. Брезник, Б. Д., като водач на лек автомобил марка „***“, модел „***“, с ДКН ***, при подаден от горски инспектор към РДГ - Кюстендил сигнал със стоп-палка, не спира за проверка, като продължава движението си. Съставен е протокол, в който обстоятелствата по случая са отразени. За така установеното, след издирване и установяване на водача на лекия автомобил, на 12.03.2014г. със съставяне на акт за нарушение срещу Б.Д. е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите Районен съд–Брезник, при извършената служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, не установил пороци, които да обосновават отмяна на наказателното постановление на процесуално основание. Разгледал съществото на предявения съдебен спор, след събиране и анализ на приобщените по делото доказателства, районният съдия е постановил, че безспорно именно Б.Д. на посочените дата и място и при сочените обстоятелства, е реализирал състав на нарушение по посочените разпоредби на закона. Извършил проверка за правилното приложение на материалния закон решаващият първоинстанционен състав е приел, че въпреки безспорния факт на нарушението, неговото авторство и вината на нарушителя, процесното деяние не следва да бъде административно наказано, тъй като покрива признаците за маловажност по чл. 28 от ЗАНН. При тези мотиви процесното наказателно постановление е отменено.

Решението е неправилно, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон.

Касационната инстанция споделя изцяло изводите по фактите на първата съдебна инстанция, като намира същите за обосновани и кореспондиращи с приобщения по делото доказателствен материал.

Правилни са и заключенията на първата съдебна инстанция и по правото във връзка с фактите, касателно безспорност на нарушението именно по посочените разпоредби на закона, неговото авторство и вината на нарушителя.

Но не се споделят изводите на районния съд за маловажност на процесното деяние, тъй като същото не реализира хипотезата на чл. 28 от ЗАНН във вр. с чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс (НК) във вр. с чл. 11 на ЗАНН. Законното определение, съдържащо се в разпоредбата на чл. 93, т. 9 от НК гласи, че маловажен случай е този, при който извършеното, в случая административно нарушение, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други от същия вид. Безспорно по настоящото дело е, че на посочените в акта и НП дата, място, час и при сочените обстоятелства, Д. не е спрял при подаден му сигнал от длъжностни лица по охрана на дивеча, с което е нарушил чл. 92 от ЗЛОД, който закон е част от установения ред на държавно управление. Това деяние на Д. е противоправно, тъй като законът му повелява, като водач на превозно средство, да спре при посочените обстоятелства. На първо място, с въздигането, в ЗЛОД, в административно нарушение на деянието, съставляващо неспиране от страна на водач на превозно средство при сигнал, подаден му от длъжностно лице по охрана на дивеча, в смисъла на ЗЛОД, законодателят вече е определил поведението като обществено опасно, което като степен, е намерило отражение в предвиденото, определено по вид и в размер с посочени граници, административно наказание. На следващо място формалният характер на нарушението не изисква реализиране на вредни последици, които да са допълнително определящи неговата степен на обществена опасност, чиято съответно липса или незначителност да обуслови освобождаване от отговорност. Т. е. за да бъде реализирана административнонаказателна отговорност, достатъчна е противоправността на поведението на водача, несъобразяването му с повелята на закона, в случая да спре, за да е същото обществено опасно, като отнасящо се до и във връзка с охранявани от закона, като значими, обществени отношения. Що се отнася до второто предложение на чл. 93, т. 9 от НК, сочещо алтернатива за освобождаване от отговорност, по делото не са налице данни да са се проявили така смекчаващи обстоятелства, че да обосноват прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

В смисъла на горното съдът застъпва позиция, че да се приеме за маловажен случаят на обикновено неспазване на задължението, въведено с чл. 92 на ЗЛОД, би означавало дерогиране на предвидената репресия от страна на държавата във всички случаи на поведение от процесния вид, което е недопустимо и противоречащо на целите на административното наказване, заложиени в чл. 12 на ЗАНН.

Предвид гореизложеното, настоящият касационен състав намира, че с отмяна на процесното НП на посоченото основание районният съд е приложил неправилно материалния закон, поради което решението следва да бъде отменено. Липсата на съществени процесуални нарушения в съдебното производство пред първа съдебна инстанция, направените при пълнота на приобщените доказателства заключения по фактите и по правото във връзка с тях, предполагат решаване на спора по същество от настоящия съд.

В настоящия случай безспорно установено и във връзка с доказателствата, събрани и приобщени по делото пред първата съдебна инстанция е, че именно Б.Д., в качеството му на водач на превозно средство лек автомобил марка ***, модел „***“, с ДКН ***, на 06.03.2014 г. в 15:30 часа, на разклона на ***, обл. Перник, в посока гр. Брезник при подаден от горски инспектор към РДГ - Кюстендил сигнал със стоп-палка, не е спрял. С това деяние без съмнение е реализиран състав на административно нарушение именно на посочените разпоредби на ЗЛОД, за които е предвидено съответно по вид и в определени граници административно наказание, налагано по административен ред, поради което правилно и съответно Д. е административно наказан. Но, при определяне на административното наказание не са съобразени правилата на ЗАНН, регламентирани в чл. 27, ал. 2. Наказанието е неправилно и несправедливо определено в размер над минимално предвидения за безспорно установеното за извършено от наказаното лице нарушение на ЗЛОД, с което както не са съобразени с правилата за индивидуализация на наказанието, така и не се обслужват целите на административното наказване, заложиени в чл. 12 на ЗАНН. В НП липсват мотиви за налагането на наказание в размер на предвидения от законодателя максимум. По делото не са приобщени доказателства и за проява на отегчаващи отговорността на нарушителя обстоятелства, които да обосновават санкция в максималния размер. Фактът на първо такова нарушение на ЗЛОД на свой ред е смекчаващо отговорността обстоятелство. Предвид това процесното наказателно постановление следва да бъде изменено, като за същото нарушение бъде наложено наказание в минималния предвиден от законодателя размер от 50 (петдесет) лв.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ, във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 71 от 25.11.2014г. на Районен съд-Брезник, постановено по НАХД № 104 по описа на съда за 2014г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 30 от 02.09.2014г. на Директор на Регионална дирекция по горите, Кюстендил издадено срещу Б.С.Д., ЕГН *****, КАТО за същото нарушение по чл. 92 от Закона за лова и опазване на дивеча във вр. с чл. 197, т. 12 от Закона за горите, НАМАЛЯВА размера на административното наказание „глоба“ от 200 (двеста) лв. на 50 (петдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.